

Dikke Verhalen 8 november 2015

Zondagmorgen 8 november was de zaal in “de Tippe” weer tot de laatste stoel bezet, er moesten zelfs stoelen worden bijgeplaatst. Veel oud-Vleddernaren hadden de reis weer naar hun geboortedorp gemaakt.

Na het welkomstwoord van Sander ter Haar kreeg Hendrik Dooren het woord. Namens de Kofferbakclub veraste hij het bestuur van “Dikke Verhalen” met een nieuwe videocamera. *“Met deze nieuwe camera kunnen we als commissie weer jaren vooruit”*, aldus Sander ter Haar, die daarna de Kofferbakclub

hartelijk bedankte voor het prachtige cadeau.

Gespreksleider Jaap Schipper nodigde vervolgens Jantinus Have en Annette Kiewiet uit om bij hem aan de stamtafel te komen. Het onderwerp deze ochtend was het vroegere Café Boverhof, dat stond op de hoek van de Vledderweg en de Dorpsstraat.

Het verhaal begint in 1942. In dat jaar kocht J.F. Koopmans¹ deze “behuizing/café”. Na de aankoop verhuurde hij het pand aan Albert Boverhof, die getrouwd was met een Duitse vrouw. Direct na de

Jantinus Have

bevrijding in 1945 werd Boverhof wegens vermeende NSB-sympathieën opgepakt en overgebracht naar kamp Westerbork. Tijdens de Tweede Wereldoorlog bezochten veel Duitse soldaten het café. Boverhof hoorde veel van deze soldaten, maar lang niet alles was voor zijn oren bestemd. Hij waarschuwde veel inwoners uit het dorp als er voor onderduikers gevaar dreigde. Die waarschuwingen pleitten natuurlijk voor hem. De meeste dorpelingen wisten hier niets van. In december 1945 werd hem door de deurwaarder de huur opgezegd wegens een te grote huurachterstand. Koopmans

verhuurde daarna het café aan Jaap en Margien Have uit Dwingeloo.

Jantinus verhuisde als 7-jarige jongen in 1946 samen met zijn ouders en twee broers naar Vledder. In 1947 liet Koopmans naast het café een woning, een garagebedrijf en een woning voor één van de monteurs² bouwen. In het voorste gedeelte van het café maakte Koopmans later een showroom voor auto's en motoren. Voor het pand kwam een benzinepomp.

Al heel jong leerde Jantinus van zijn vader biljarten, staande op een kistje. Loonwerkers bij de dorsmachine over-

Kapper en caféhouder Kier Kiers.

nachten in het café-restaurant. Mevrouw Have kon heel lekker koken en daar maakten veel gasten gebruik van, zoals kooplieden, vertegenwoordigers, recreanten, enz. Onder het genot van een borrel werd 's avonds bijgepraat. Dat waren gezellige avonden, aldus Jantinus. Ook jagers gingen steevast na een jachtdag bijkomen in het café, met een glaasje rond de houtkachel. Populair waren de dans-

lessen op de bovenverdieping onder leiding van Karel Kragt uit Noordwolde.

De oudere broers van Jantinus werkten in het personenvervoer. Jannes reed taxi en Jan was chauffeur bij touringcarbedrijf Blok uit Wapserveen.

In 1956 stopte Have als caféhouder, de nieuwe huurder werd toen Kier Kiers, die in hetzelfde pand tussen café en showroom een kapperszaak had. In 1970 werd het pand weer aan andere uitbaters³ verhuurd. De kapperszaak werd een cafetaria. Het café kreeg de naam "de Zwaan".

De laatste uitbaters waren Jan en Annette Kiewiet. Gedurende dertien jaar hebben zij er met veel plezier gewerkt. Annette vertelde op boeiende wijze over deze periode. Jammer genoeg werd het café rond 1994 afgebroken. Op deze

plaats is nu een groot complex gebouwd, bestaande uit bibliotheek, een aantal winkels en appartementen.

Sander ter Haar/Redactie

De volgende bijeenkomst van Dikke Verhalen is op 13 maart 2016.

¹ *Koopmans had in 1939 al een echte dorpsgarage aan de Brink. In 1947 verhuisde Koopmans met gezin en bedrijf naar de nieuwe woning en de nieuwe garage naast café Have. (Zie KerspelStokkies 34).*

² *Deze monteur heette Henk Willems, die later met zijn gezin naar Canada emigreerde.*

³ *Dat waren in volgorde familie Stavorinus, Hendrik Bos en Hammie Bosma.*

Op het terras v.l.n.r.: ?, Kasper Bovenkamp, Aaldert Wanders, Harry Wuite, Albert Blomsma.

